

# РЕШЕНИЕ

№...150...

гр. Провадия, 23.12.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - Провадия, IV<sup>ти</sup> състав, в публично заседание на първи декември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВО ВЪТЕВ

при участието на секретаря Мариана Ангелова и като разгледа докладваното от съдията н.а.х.д. № 337 по описа за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "Ариел Груп" ЕООД, ЕИК 103152410, срещу наказателно постановление (НП) № РД-10-27/10.06.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което за извършено нарушение на чл. 125в, т. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на "Ариел Груп" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева.

В жалбата се извеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и несъответствия в описаната в НП фактическа обстановка. Жалбоподателят твърди, че актът за установяване на административно нарушение и НП не са съставени от компетентни органи. Сочи се и налично противоречие между описаното, като фактически състав, административно нарушение и неговата правна квалификация, като посочена правна норма. Жалбоподателят извежда като доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и невземането на отношение от проверяващия орган по представените доказателства и непосочването на ЕГН, адрес и длъжност на свидетелите, посочени в АУАН и НП.

В съдебно заседание се претендират направени от жалбоподателя разноски в производството.

Първоначално жалбата е постъпила в РС – Варна, откъдето с разпореждане на съдията – докладчик от 07.07.2014 г. делото е изпратено по компетентност на РС – Провадия.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призван, се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата и претендира направени от жалбоподателя разноски в производството.

Въззиваемата страна – СЕМ, редовно призвана, изпраща представител, който оспорва жалбата.

РП – Провадия - редовно уведомена, не участва в производството.

Актосъставителят се явява лично в качеството на свидетел.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Съд. деловодител:



Районен съд - Провадия, като прецени събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, приема за установено следното

**от фактическа страна:**

“Ариел Груп” ЕООД, представлявано от управителя Светослав Аврамов, е предприятие, вписано в регистъра на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) по чл. 33, ал. 1, т. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Дружеството предоставяло услугата “Разпространение на български и чуждестранни програми” в изградена електронно – съобщителна мрежа на територията на гр. Дългопол, обл. Варна. На 20.02.2014 г. управителят на дружеството изпратил писмо до СЕМ, с което на основание чл. 125в ЗРТ уведомял Съвета, че към 30.12.2013 г. е дружеството е излъчвало 36 програми, изброени подробно в писмото. Със същото писмо СЕМ бил уведомен и че се водят преговори по сключване на договор с дружествата за колективно управление на права – “Музикаутор” и “Филмаутор”, като към 20.02.2014 г. не са били подписани договори с тези дружества. Към писмото бил приложен договор, сключен на 17.01.2012 г. между дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите – изпълнители - “Профон” и “Ариел ТВ” АД, действащо от свое име и от името на свое дружество - “Ариел Груп” ООД, ЕИК 103152410.

На 02.04.2014 г. \_\_\_\_\_, старши инспектор в СЕМ, извършил проверка на документите, свързани с “Ариел Груп” ЕООД за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. В хода на проверката \_\_\_\_\_ установил, че дружеството е представило само един договор – този с “Профон”, който бил със срок на действие от 01.10.2011 г. до 31.12.2013 г., като същевременно липсвали договори с “Музикаутор” и “Филмаутор”. Провереният инспектор преценил, че с оглед липсата на тези два договора, “Ариел Груп” ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права. С писмо от 08.04.2014 г. управителят на “Ариел Груп” ЕООД бил поканен в петдневен срок да се яви в СЕМ за съставяне на АУАН. Писмото било получено на 09.04.2014 г., като в петдневния срок, в СЕМ не се явил управителят на дружеството или упълномощено от него лице.

На 23.04.2014 г. \_\_\_\_\_, старши инспектор в СЕМ, съставил срещу “Ариел Груп” ЕООД АУАН № НД-01-36/23.04.2014 г., в който описал, че за да осъществява законосъобразно дейността си по разпространение на радио-телевизионни програми, дружеството е следвало да сключи договори не само с “Профон”, но и с останалите две организации за колективно управление на права - “Музикаутор” и “Филмаутор” и като не е сторило това предприятието “Ариел Груп” ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г.

Описаните обстоятелства били правно квалифицирани, като осъществяващи нарушение по чл. 125в т. 2, вр. чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ.

**ВЯРНО С ОРИГИНАЛА**

Съд. деловодител:

Т. Великова

38

Актът бил съставен в отсъствие на представител на лицето, сочено като нарушител, като с писмо от 29.04.2014 г. три екземпляра от него били изпратени на кмета на Община Варна за предявяване, подписване и връчване на нарушителя срещу разписка. На 21.05.2014 г. управителят на "Ариел Груп" ЕООД получил екземпляр от съставения АУАН и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН внесъл писмено възражение по така съставения АУАН, което било обсъдено от наказващия орган.

Въз основа на така съставения акт, на 10.06.2014 г. Георги Лозанов, председател на СЕМ, издал атакуваното понастоящем НП, в което приел, че дружеството "Ариел Груп" ЕООД е нарушило чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, вр. чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, като описвайки фактическите признаци на нарушението, наказващия орган приел, че за да осъществява законосъобразно дейността си по разпространение на радио-телевизионни програми, "Ариел Груп" ЕООД е следвало да сключи договори не само с "Профон", но и с останалите две организации за колективно управление на права - "Музикаутор" и "Филмаутор" и като не е сторило това предприятието "Ариел Груп" ЕООД е разпространявало в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2013 г. - 24.02.2014 г.

За извършеното нарушение на жалбоподателя била наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева.

Издаденото НП било получено на 14.06.2014 г. от представител на "Ариел Груп" ЕООД.

Със Заповед № 85/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ, старши инспектор е бил определен да съставя АУАН на предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми.

На 25.03.2014 г., със свое Решение № РД-05-36, СЕМ избрал за свой председател с едногодишен мандат Георги Лозанов считано от 08.04.2014 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК - АУАН № НД-01-36/23.04.2014 г., Решение № РД-05-36/25.03.2014 г. на СЕМ, Заповед № 85/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ, писмо от "Ариел Груп" ЕООД до СЕМ от 20.02.2014 г., договор от 17.01.2012 г. между "Профон" и "Ариел ТВ" АД, възражение на "Ариел Груп" ЕООД срещу съставен АУАН, писмо от СЕМ до управителя на "Ариел Груп" ЕООД, писмо от СЕМ до кмета на Община Варна, както и въз основа на показанията на свидетеля

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля като логични, непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Същият описва проверката по документи, която е направил и АУАН, който е съставил.

Останалите писмени доказателства по делото съдът намира за непротиворечиви в тяхната цялост, поради което им даде вяра.

**При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:**

ВЯРНО С ОРИ

Съд деловодител:



Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на обжалване. С оглед липсата на доказателства или възражение от страна на наказващия орган, за неспазване на седемдневния преклузивен срок за нейното депозиране, този срок следва да се тълкува в полза на нарушителя, респ. за спазен. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Доказателство за това съдът извлича от съдържанието на приложеното решение на СЕМ с № РД – 05-36/25.03.2014 г., както и от разпоредбата на чл. 127, ал. 1 ЗРТ.

Съдът констатира, че в хода на административнонаказателното производство не е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до ограничаване правото на защита на лицето, сочено като нарушител.

Съгласно чл. 13, ал. 3 ЗРТ доставчиците на медийни услуги предоставят информация за своята дейност в предвидените от закона случаи. СЕМ, съгласно своите правомощия, конкретно по чл. 32, ал. 1, т. 1 ЗРТ, осъществява надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги за спазването на този закон.

Нормата на чл. 125в, т. 2 ЗРТ задължава предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми, да предоставят на СЕМ на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Тази разпоредба е въведена и обнародвана в ДВ, бр. 14/20.02.2009 г., поради което шестмесечните периоди се броят от февруари до август на съответната година и от август на съответната година до февруари на следващата.

Разпоредбата на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, предвижда налагане на имуществени санкции за нарушения на чл. 125в от същия закон, като законодателят е установил две самостоятелни хипотези за административнонаказателна отговорност. При първата хипотеза, отговорността се реализира в два случая – 1. когато предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми предоставят информацията след изтичане на шест месеца от предишното предоставяне на актуализирания списък и документите по т. 2 на чл. 125в ЗРТ и 2. ако представената от тях информация, макар и предоставена при спазване на шестмесечния срок от последното ѝ предоставяне на СЕМ, е невярна или непълна. Втората хипотеза обхваща случаите, в които предприятието е разпространявало програми без надлежно уредени авторски и сродни права. При тази хипотеза, няма и как предприятието да изпълни задължението си по чл. 125в, т. 2 ЗРТ - да предостави на СЕМ в шестмесечния срок документи, описани в т. 2, тъй като правата не са надлежно уредени, за което да са съставени и съответните документи.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Съд. деловодител:

Т. Великова



39

В конкретния случай, в АУАН са изложени обстоятелства, че жалбоподателят е разпространявал програми без надлежно уредени авторски и сродни права. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото, поради което не може да е е налице двусмислие или несъответствие между волята на актосъставителя и административно-наказващия орган относно нарушението, нито между изложеното в АУАН и НП. Изложеното предпоставя за съда извод, че не е налице съществено процесуално нарушение, което да е нарушило правото на защита на жалбоподателя.

От съдържанието на акта и НП по безспорен начин се извлича времето на извършване на нарушението шестмесечния период от 25.08.2013 г. до 24.02.2014 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че дружеството-жалбоподател е предприятие, което е вписано в регистрите на КРС като такова, което разпространява български и чуждестранни програми. Както и че в предоставената от него на СЕМ информация за разпространяваните програми за шестмесечния период 25.08.2013. – 24.02.2014 г. е предоставило единствено договор с “Профон”, без да предоставя такива с “Музикаутор” и “Филмаутор” - другите две организации, които уреждат правата, вписани в регистъра по чл. 40 от ЗАПСП на дружествата за колективно управление на права към Министерство на културата, касаещи конкретно разпространението на този вид авторски и сродни права. “Профон” е дружество за колективно управление на сродни права в музиката, защитава и управлява правата на изпълнителите и продуцентите на звукозаписи. “Музикаутор” е сдружение за колективно управление на авторски права на авторите на музика и текстове. “Филмаутор” е сдружение за колективно управление на авторски и сродни права на автори и продуценти на филмови и аудиовизуални произведения и техните записи.

Предвид изложеното и съобразявайки разпоредбата на чл. 125в, т. 2 ЗРТ, дружеството-жалбоподател е осъществило нарушението на посочения текст на закона, а именно предприятието е разпространявало програми без надлежно уредени авторски и сродни права за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми и не е предоставило на СЕМ за посочения шестмесечен период документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудио-визуалните произведения, включени в разпространяваните програми.

Субективната страна на нарушението не следва да се обсъжда, доколкото нарушението е осъществено от юридическо лице, а отговорността на юридическите лица и търговци за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на тяхната дейност е обективна и безвиновна.

Съгласно чл. 126а, ал.5, т.2 от ЗРТ, за нарушение на разпоредбите на чл. 125в от ЗРТ - за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права се налага имуществена санкция в размер от 7000 лв. до 30 000 лв.

Наложената санкция е в минималния, предвиден в закона, размер от 7000 лв., като съдът счита, че по този начин е спазена разпоредбата на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН и с така наложеното административно наказание ще бъдат

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Съд. деловодител:

Т. Великова



постигнати целите на административното наказване посочени в чл. 12 от ЗАНН.

Ето защо съдът приема, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

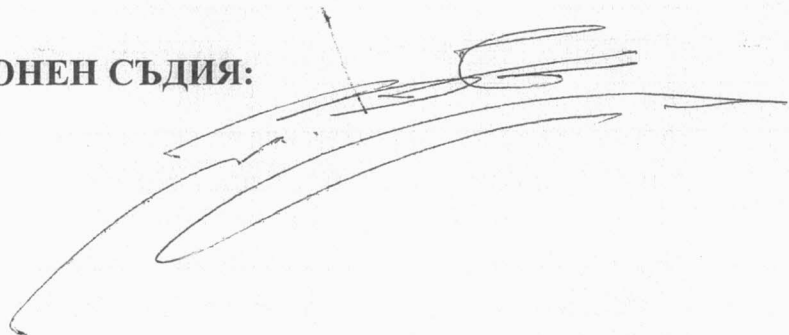
Водим от горното и на основание чл. 63, ал.1, пр. ЗАНН, Районен съд - Провадия

### РЕШИ:

**ПОТВЪРЖДАВА** наказателно постановление № РД-10-27/10.06.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което за извършено нарушение на чл. 125в, т. 2, вр. чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радиото и телевизията, на "Ариел Груп" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на касационно обжалване на основанията, предвидени в НПК, пред Административен съд – гр. Варна в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:



ВЯРНО С ОРИГИНАЛА  
Съд. деловодител:



Решението влязло  
в сила  
На 04.05.2015 год.

## РЕШЕНИЕ

№ 1016 / 04.05. 2015 г., гр.Варна

### В ИМЕТО НА НАРОДА

#### ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

VI-ти касационен състав,

в публично заседание на 16.04. 2015 г., в състав :

Председател : **Евелина Попова**

Членове : **Красимир Кипров**  
**Марияна Бахчеван**

при секретаря Добринка Долчинкова  
с участието на прокурора Силвиян Иванов  
като разгледа докладваното от съдия Красимир Кипров  
**касационно дело № 841 по описа на съда за 2015 г.,**  
за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.63, ал.1, пр.II от ЗАНН във вр. с глава XII от АПК и е образувано по жалба на „Ариел Груп“ ЕООД, представлявано от управителя Светослав Аврамов, против решение № 150/23.12.2014 г. по НАХД № 337/2014 г. по описа на ПРС, с което е потвърдено издаденото от Председателя на Съвета за електронни медии НП № РД-10-27/10.06.2014 год.. С развити в жалбата оплаквания за нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, се иска отмяна на обжалваното решение. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощника на касатора адвокат Топалов.

Ответникът Съвет за електронни медии не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Варненска окръжна прокуратура дава заключение за отмяна на обжалваното решение.

След преценка на изложените от страните доводи и извършената по реда на чл.218 от АПК проверка, съдът намира жалбата за процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт, а разгледана по същество тя е неоснователна. С обжалваното НП, на основание чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията е наложена на касатора имуществена санкция в размер на 7000 лв. за нарушение по чл.125в, т.2 от същият закон, а именно : затова, че през периода 25.08.2013 г. – 24.02.2014 г. предприятието на касатора разпространява в кабелната си мрежа програми без надлежно уредени авторски и сродни права, тъй като няма сключени договори с

ВАРНО С ОРИГИНАЛ

Съд. деловодител:



организациите за колективно управление на авторски права Музикаутор и Филмаутор. При потвърждаване на НП, районният съд е обсъдил всички повдигнати с въззивната жалба възражения, като е приел отсъствието на наведените с тях нарушения на процесуалния и материалния закон. Що се касае до приложението на материалния закон същите възражения се повтарят и в съдържанието на касационната жалба – твърди се, че като не е констатирал допуснатите при съставяне на АУАН и при издаване на НП съществени нарушения на процесуалните правила по чл.42, т.4 и 5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН, изразяващи се в съществуващото противоречие между описанието на фактическия състав и правната му квалификация, въззивният съд неправилно е приел наличието на законосъобразност на обжалваното НП, на каквото основание същото е потвърдено. Изложената от касатора теза е изцяло несъстоятелна, като преди всичко тя е резултат на неправилно тълкуване на разпоредбите на чл.125в, т.2 и чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията, изразяващо се по същество си в отричане на наличната законодателна връзка между двете разпоредби, направено с единствената цел да се обоснове по изопачен начин наличието на противоречие между фактическо описание и неговата правна квалификация. Действителното съдържание на цитираните правни разпоредби определя коректността на фактическото описание и правната квалификация, както в АУАН, така и в НП – неизпълнението на задължението по чл.125в, т.2 от ЗРТ за представяне на документите свързани с придобиването на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуалните произведения, включени в разпространяваните програми, включително и когато такива документи липсват по причина, че не са сключени съответните договори, както е в процесния случай с Музикаутор и Филмаутор, представлява нарушение по чл.125в имащо за резултат разпространяването на програми без надлежно уредени авторски и сродни права, което нормата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ определя като самостоятелен състав на административно нарушение. В случаите, когато такива договори са сключени и съществуват / тук такъв е сключен само с организацията Профон/, но не са представени в 6-месечния срок по чл.125в от закона, то авторските и сродни права не се явяват нарушени, поради което за подобно нарушение по чл.125в законодателят е създал отделен състав на административно нарушение по чл.126а, ал.5, т.1 от ЗРТ, който при конкретните обстоятелства не се явява относим към процесния казус. По тези причини касационният съд намира, че фактическото описание на приложимия състав по чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ е направено в съответствие с дадената правна квалификация, което от своя страна налага единственият възможен извод за липсата на допуснато от органа съществено нарушение на процесуалните правила, респективно за отсъствието на заявеното касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Следващото заявено касационно основание е това по чл.348, ал.1, т.2 от НПК – за допуснато от въззивният съд

ВАРНО С ОРИГИНАЛА

Съд. деловодител:

Т. Великова





14

съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в противоречие със служебното начало не била извършена допълнителна проверка за изясняване на действителната фактическа обстановка. От протокола на проведеното пред ПРС заседание е видно, че преди приключване на съдебното следствие пълномощникът на настоящият касатор е заявил изрично, че от негова страна няма други доказателствени искания. Последното несъмнено противоречи на изложените в касационната жалба доводи за неизяснена фактическа обстановка. Напротив, в хода на въззивното производство не е имало спор по фактите – не се е твърдяло от жалбоподателя, че програмите включени в представения от него актуализиран списък по чл.125в не съдържат свързани с авторски права произведения, управлението на които е предоставено на Музикаутор и Филмаутор. Нещо повече – дори в самия списък, управителят на дружеството-касатор е заявил, че се водят преговори по сключване на договори с дружествата за колективно управление на права Музикаутор и Филмаутор, а направеното в съдебно заседание възражение е било в съвсем друга посока, че програмите съдържащи такива произведения не били индивидуализирани и изчерпателно посочени в НП. Разрешаването на този въпрос не предполага събирането на каквито и да било други доказателства, като правилно въззивният съд не е констатирал във връзка с него наличието на допуснато от органа съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като когато НП индивидуализира програмите обозначавайки ги като такива включени в съставения от самото наказано лице актуализиран списък, то не може да се твърди от последното, че съдържащите се в същия този списък факти не му били достатъчно ясни, поради което правата му били нарушени. Списъкът е посочен в описа на приложенията към НП с № ЛРР-13-34-01-304/25.02.2014 г. и съответно е представен с административно-наказателната преписка, като от него се вижда, че той включва 36 бр. програми. Съгласно съдържащото се в НП описание на фактите, нито една от тези програми не е посочена като такава с уредени авторски права, при което противно на изложените от наказаното лице доводи става достатъчно ясно, че състава на адм.нарушение има предвид всички включени в списъка програми. Тази даденост на яснота в обвинението и на безспорност на фактите не е предполагала необходимост от извършване на каквито и да било други процесуални действия, поради което правилно районният съд е пристъпил към прилагане на материалния закон. По тези съображения касационният съд счита, че в случая не е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Не е налице и последното заявено касационно основание по чл.348, ал.1, т.3 от НПК – за явна несправедливост на наказанието, каквато не може да съществува когато имуществената санкция е наложена в абсолютния минимален размер от 7000 лв., предвиден в разпоредбата на чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ. Освен отсъствието на заявените касационни основания, при извършената извън обхвата на касационната жалба служебна проверка се констатира, че обжалваното

ОРИГИНАЛ  
съд. деловодител:



решение не страда от пороци във връзка с допустимостта и валидността, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Предвид изложеното, съдът

**РЕШИ :**

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение № 150/23.12.2014 г. по НАХД № 337/2014 год. по описа на ПРС, с което е потвърдено издаденото от Председателя на Съвета за електронни медии НП № РД-10-27 /10.06.2014 г., с което на основание чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ е наложена на „Ариел Груп“ ЕООД имуществена санкция в размер на 7000 лв..  
Решението е окончателно.

**ВЯРНО С ОРИГИНАЛА**

Съд. деловодител:



**ПРЕДСЕДАТЕЛ :**

Handwritten signature of the Chairman.

**ЧЛЕНОВЕ :**

Two handwritten signatures of the members.